

સત્ય મેવ જયતે નાનૃત સત્યેન ।

પંથા વિતતો દેવયાન ॥

(અથવ વેદ.)

અર્થ:- સત્યજ જય પામે છે અસત્ય નહિ,
સત્ય વડે દેવયાન માર્ગ ઉઘાડો થાય છે.

સંગ્રહ કર્યો.

V, સતીયાની, ચુનારા.

10 સં ૧૯૧૬

આમાખાનીઓમાં વધારો

હિંદુઓમાં ઘટાડો.

ભાગ ૧ લો.

છપાવી પ્રગટ કરનાર.
સતીયાની અને ચુનારા

આશીર્વાદ.

સર્વે અર્થ સુખિન સંતુ સર્વે સંતુ નિરમાયા ।

સર્વે મદ્રાણી પસ્યતૂમા કશ્ચિ દુઃસ્વ માપ્નુયાત ॥

અર્થ:- આ સંસારમાં સર્વે પ્રાણીઓ સુખી થાઓ
સર્વે રોગ રહિલ થાઓ, સર્વે કલ્યાણને અનુભવો
ને કોઈ દુઃખને ન પામે.

કીર્તિત અમુલ્ય.

ગ્રંથાલયકુચ ૧૧
અમીરાઈ સંગ્રહ

ઉ. કાર--પત્ર.

નુરમામદભાઈ અલીમામદભાઈ માસ્તર
ની સેવામાં. મુંબઈ

સારંગ, તમેએ આ છુટની નકલો ખરીદતાં
જે લાગણી બતાવા છે અને તે માનનીક લાગણી-
નાં અમારા બધુએના જવાબે પ્રગટ કરવાની
ખાહેશને જે ટેકો મલ્યો છે તે બદલ અમે તમારા
ઉપકારી હોએ તા-૧૯-૪-૧૯

હીં સેવકો.

સતીઆની અને ચુનારા

ના યા અલી મદદ વાંચો ૧૭૭.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૪૧૧ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રા. ગા. પા. ની કો. નાં વધારો-૧

વિષય ૧૦૦૫૨૧

એક બોલ.

અહાર, નિંદ્રા, લય અને મૈથુન એ પશુ અને મનુષ્યમાં સમાન છે પણ શાન એ મનુષ્યમાં વિશેષ છે માટે સમજાડીન માણસને પશુ સમાન બાણવા.

(અધી.)

શાન.

*લોક-અથર્વ વેદ.

હરિ ૐ અલ્લા इल्लલ्ला આનાદી સ્વરૂપાય અથર્વણી
શાસ્ત્રાંઘ્રીં જનાનાં પશુ સિદ્ધાંન્ જલચરાન્ અદૃષ્ટંકુરુકુરુફડુ ॥
અસુર સંહારિણીંઘ્રં અલ્લો રસુલ મહમદ રકબર સ્મલ્લેઅલ્લોહ-
સલ્લેતિલ્લા: ॥૭॥

સત્ય ને વિદ્વો નડેજ.

આરમ્બતે ન રવલુ વઘ્નમયેન નીચૈ ।
પ્રારમ્બ્યં વિઘ્નવિહતા વિરમતિ મધ્યા ॥

વિઘ્નૈ પુન પૂનરપિ પ્રતિહન્યમાના ।

પ્રારબ્ધમૂતમજના ન પરિત્યજંતિ ॥

ભર્તૃહરિ.

અર્થ:—અધમ જનો વિઘ્નના ભયથી શુભ અભ્યાસનો આરંભજ કરતા નથી મધ્યમ જનો પ્રારંભ કર્યા પછી વિઘ્નથી પીડિત થયે અભ્યાસનો પરિત્યાગ કરે છે અને ઉત્તમ જનો વારંવાર વિઘ્નોથી પીડિત થયા છતાં પણ આરંભ કરેલા અભ્યાસનો પરિત્યાગ કરતા નથી.

હેમત-

(રાગ-સયદા તારો ધ્રુમ છે ધાડો)

હીન્દુએ તો હેમત કીધી રે

ખરી વસ્તુ સાધી લીધી રે-હીન્દુ.

નાત મુકી, રીત ભાત મુકીને, મુક્યાં હીન્દુનાં નામ,

મુર્તિ પુજાથી મોકળા થઈને, જાણ્યો ખરો ઇસલામ;

હકીકતી રાહજ સીધીરે .... હીન્દુ.

કૃષ્ણ કરીમના ભેદને જાણ્યો, રહેખરની થઈ ભેટ,

તત્વ વિદ્યાનું સત્વ આરોગ્યું, છોડી છીલટાની એઠ;

છેટા ખસી આંગળી ચીંધી રે

હીન્દુ.

વૃષ્ટિ વરસતા પોષામ વૃક્ષો, (અને) બળે જવાસાનો છોડ,
 એવા અદેખા આર્ય સમાજ; કરવા માંડે તાણુ તોણુ;
 નીંદા સાચાધર્મની કીધી રે .... હીન્દુ.
 હીન્દુ ધર્મનું હાડતું ફેડતું, ને વિધવાનું સત્યાનાશ,
 નિયોગ કીયા જોઈ આર્ય સમાજની, વેદના ભાગ્યા બ્યાસ;
 અનર્થે દલીલો કીધીરે .... હીન્દુ.
 ખરો હકીકતી ધર્મ સ્વીકાર્યો, વૃત્તી રાખીને પાક,
 સત્યને ખાતર સુનત કરાવી કુસાઈનો તોડ્યો ઠાક;
 જનોઈ માની સુનતવીધિ રે .... હીન્દુ.
 હેમત જોઈને કણખી કુટુંબની, આર્યોએ કર્યો પુકાર,
 હજારો લોકોને હેરત કરીને, સપ્તજ કર્યો અવતાર;
 ધર્મ રતનની જોળજ કીધીરે .... હીન્દુ.
 સ્થાનો ધર્મ ભુલાયો કંથથી, બળી એ આર્યોની રીત,
 મોસાળમાં મોઢું વાળતી મેલી, ચેત્યા ચતુરો ચીત;
 સાચી લાગણી જાહેર કાઢીરે .... હીન્દુ.
 કોઠી ઘોઘને ઠાઢવ કાઢવા, વાણીયાનો કાઢે વાંક,
 માંસ ખાવાનું મેણું મારતાં, પ્રાચીન મોઢું ઢાંક;
 રાક્ષસ જેવી ભુંડી રીતીરે .... હીન્દુ.
 સત્ય નથી જે કૂળની અંદર, પડો તેમાં અંગાર,
 પાણી બીલોવે ફીણ વળે, પણ નીકળે ન મતલબ સાર;
 પ્રતિજ્ઞા એ પરથમ કીધીરે .... હીન્દુ.
 આજ કલજુગમાંહે ડાયલા ઝાઝા, પારછી જાણે પીડ,

પગમાં બળે તેને બુઝવે નહીં, જેનો મગજ ખાધ ગયા કીડ;
 ડાહી વાતો બહી લીધીરે .... હીન્દુ
 બાપના કુવામાં બુડી મરવાનું, સુચવે કુડો ઉપાય,
 બોલનારો નહીં બોળનારો એ, સતની વીરૂદ્ધ બય;
 સાચી વાતો હોય છે સીધીરે .... હીન્દુ.
 કળયુગ આ અથરવેઢનો આરો, સુચવે સનાતન શાસ્ત્ર,
 છગનાં મુકી દે ધંધા ઠગનાં, પીસી રહ્યો કેમ દાંત;
 ચોળી ને શી ચોવટ કીધીરે .... હીન્દુ.
 (V.)

શ્રી વિવેક સુડામણી.

નાનયો અસ્તિ પંથા ભવર્ચંધ મૂર્તેર્વિના સ્વતત્વાવગમં મુમુક્ષો ।
 અર્થ:-મુમુક્ષુને સ્વરૂપનાં જ્ઞાન વિના મોક્ષને માટે બીજો
 કોઈ ઉપાય નથી.

સતપંથ એ સાધન સાચો.

(રાગ-રામ રતન ધન પાચો.)

સતપંથ એ સાધન સાચો ચેતોરે બાઈઓ,
 સતપંથ એ સાધન સાચો ... સત

પોથી પડીત પડી પડી શક્ય,				
તે સતપંથ વિન્યા નહીં પાકા;	...	...		ચેતો.
જટા વધારી જે ભેગી કહેવાયા,				
તે ભેટી ભેળને જખવાયા;	...	...	...	ચેતો.
દુધા આહારી ને નાગારે મુન્ની,				
તેની સતપંથ વિના કાયા સુનો;	...	...		ચેતો.
પથ્થર પુજે વળી શંટ વગાડે,				
તેતો જગલા નર વિષ્ણુ પડ્યા ખાડે;	...	...		ચેતો.
જંત્ર મંત્ર કરી ને આયુષ્ય ખોવે;				
તે અવતારને ઓળખ વિના રાવે;	...	...		ચેતો.
સંડલો ખાંધીને મહંત થઈ રહેવે,				
એ નીકળકને છોડી પાખંડ સહેવે;	...	...		ચેતો.
ચુકા બનાવી ને રહે લોચ માંહે,				
તે તે જ્યોતીથી રહ્યા છુપાએ;	...	...		ચેતો.
સમાધિ લગાવીને સંસાર ધુતે,				
તે પણ સતગુર વીના નહીં છુટે;	...	...		ચેતો.
નોલી નેતી ને ધોતીથી ધોવે,				
તેઓ સતપંથ વિનાનાં રાવે;	...	...	...	ચેતો.
કાશીએ જઈને કરવત મુકાવે,				
તે સતપંથ વીના દેહ દુખાવે;	...	...		ચેતો.
નતી નતી વેદ વાએક ખોલે,				
તે અથર વેદથી પડદો ખોલે;	...	...		ચેતો.

અથર વેદમાં “મર્મ” તીરથ મોટો,
તે હકીકતી છે “અલી” નો ફોટો; .... ચેતો.
(ચુનારા)

સ્રોત.

યુગે યુગે ચ યે ધર્માસ્ત્ર તત્ર ચ યે દ્વિજાઃ ।
તેશાં નિન્દા ન કતવ્યા યુગરુપાહિ તે દ્વિજા. ૧૩૩।
પારાશર સમૃતિ.

અર્થ-યુગ યુગના જે ધર્મો છે, તેની અને તે યુગનાં
પ્રાદક્ષિણી નિંદા કરવી નહી. કારણ કે પ્રાદક્ષિણી યુગનાં જે
હોય છે. (૧)-(૩૩)

આજાખાની હિંદુઓને ધન્યવાદ !

(ધિ યંગ ઇસમાઈલી વિદ્યા વિનોદ કલ્પ.)

(ગજલ.)

ખરા સતપંથમાં આવ્યા, ખરેખર ધન્ય છે તમને;
ખરા સતગુરને પામ્યાં, ખરેખર ધન્ય છે તમને.

મુકી પૂજા મૂકી મુતી, ધરી સત ધમ પર સુરતી;
 અહા સુરતી તણી સુરતી! ખરેખર ધન્ય છે તમને.
 વગાડો હૃદય મંદીરે, નિરીજન ગુરના ડંકા;
 ખૂલંદ હીમતતણા બંકા, ખરેખર ધન્ય છે તમને.
 ખરા સતગુરના ચરણે, ઝુંકયા અશરાશરણુ શરણે;
 નમાવ્યા શિશ હર્ષેથી ખરેખર ધન્ય છે તમને.
 તમારા માત પીતાને, તમારી બ્રાત ભગનીને;
 પ્રિયા ને પુત્રની સાથે, ખરેખર ધન્ય છે તમને.
 અવરને ઈશ દે ખૂદિ, થવા સતપંથ પર સદકે;
 મળે અવસર ફરી કહેવા, ખરેખર ધન્ય છે તમને.
 હૃદયના નાદથી “અખંદે”, મુખારકી ઇચ્છી શૂલ શખંદે;
 જીવર ઇસમાઈલી બોલે, ખરેખર ધન્ય છે તમને.

મનુસ્મૃતિ.

સુખં હયવમન સેતે સુખ ચ પ્રતિબૂદ્ધયતે ।

સુખચરતિ લોકેહસ્મિન્નવમતા વિનસ્પતિ. ॥

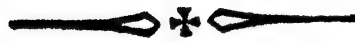
અર્થ:—અપમાન પામેલો પુરૂષ સુખથી સયન કરે છે
 તથા સુખથી બળે છે અને સુખથી આ લોકમાં વિચરે છે
 પરંતુ તેનો અપમાન કરનારો પુરૂષ વિનાશ પામે છે.

રડતી સુરત.

(રાગ-મરશીયા.)

હાય વોય જોઈ રડતી સુરત હું મુંઝાયો;
 છગનલાલે મફત શોક આયો રે.... ... હાય
 ધન્ય તેને સતપંથી શાહ બુઝયા
 આર્ય સમાજથી નહિ ધુજ્યા;
 ગીતાજનાં અર્થ સુધ્ધ સુઝ્યાં રે. ... ... હાય
 ધન્ય કણબી લીધા ગુરૂ ગોતી,
 જોઈ વેદના આધારે પ્રભુ જ્યોતી;
 એની ઉતરી આર્ય પનોતી રે. ... ... હાય
 અથર વેદના વારા જાણીયા,
 જમ ભાગ્યે જાહાણુ ને વાણીયા;
 સતપંથના સાહેબ દીલ આણીયા રે. ... ... હાય
 જોઈ અદેખા અંધ બળી મરીયા,
 પ્રભુ જ્યોતી પ્રગટ જોઈ ડરીયા;
 સોધે બાપનાં બાપનાં પરીયા રે. ... ... હાય
 સમ દ્રષ્ટિ ગીતા ગણે જ્ઞાની,
 તતે વજગી રહે અભિમાની;
 જાય છેવટ રાવણુ પેરે રાની રે. ... ... હાય
 થયા હીંદુ મટીને મીયાંજ,

થામ ઇસમાઈલી રાજી રાજી;
 ઉંચા નીચા થયા આર્ય સમાજ રે. ... . હાય
 સ્વરૂપ નરિંજનનું પ્રગટ બાગ્યું,
 ઇસમાઈલી રણસીગડું વાગ્યું;
 ઘરણુ અદેખા હોંદુને લાગ્યું રે. ... . હાય
 જુદા જુદા હિંદુના નામે
 ઉઠયા ભડકી અખુજ ઠામ ઠામે;
 તેને ઇસમાઈલી ચાખુક ઉગામે રે. ... . હાય
 (V.)

શ્લોક.

અન્ય કૃતેયુગે ધર્માસ્તેતાયાં દ્વાપરેષ્વપરે।

અન્યે કલિયુગે નૃણાં યુગહાસનુરૂપતઃ ॥૮૫॥

(મનુસ્મૃતી)

અર્થ—મનુષ્યનાં ધર્મ સતયુગમાં જુદા હોય છે, દ્વાપર
 યુગમાં જુદા હોય છે, અને કળીયુગમાં જુદા હોય છે; યુગનાં
 ઘટાડા પ્રમાણે ધર્મના સ્વરૂપમાં પણ ઘટાડો થયા કરે છે.

ધન ધન કીધું રૂઠું નામ.

(રાગ-નીતો નીત ભજ્યે તારું નામ.)

ધન ધન કીધું રૂઠું નામ રૂઠું નામ રૂઠું નામરે,
 હીન્દુપણું તજવાની ભીડી ભઝી હામરે .... ધન.
 મુર્તિ પુજને મુકી જાગતી જ્યોતીને બુઝી
 હીન્દુને કોધાં રામો રામ રામો રામ રામો રામરે .... ધન
 વાહરે કણ્ણી વહાલા વણીક ગ્રાહ્મણ શાણા
 સતપંથી થઈને જાણ્યો શામ જાણ્યો શામ જાણ્યો શામરે ધન.
 વેદને વાયકે બોધ્યો સાચોરે પંથ શોધ્યો
 “ગીતા”ને વચને લીધું જ્ઞાન લીધું જ્ઞાન લીધું જ્ઞાનરે ધન.
 અબોલ પથરને છોડી જાગતો નર લીધો બોળી
 ટળાયું તીમીર ઉગ્યો ભાણુ ઉગ્યો ભાણુ ઉગ્યો ભાણુરે ધન.
 ઇશ્વર અંશે ભગવા ચોરાસી ફેરા ટળયા
 “અક્ષી”ની રૂઠી સુજી શાન સુજી શાન સુજી શાનરે ધન
 (ચુનારા)

શ્રી વદ્ધ ગઉતમ સહિતા.

અપાત્રેભ્યસ્તુ દત્તાનિ દાનાનિ સુવહૂ ન્યાથિ ।

વૃથાભવાંતે રાજેન્દ્ર મસ્મથાયા જ્યાંહુતિર્યથા ॥

અર્થ:— હે રાજેન્દ્ર ? અપાત્રોને બહુજ દાનો આપ્યાં છતાં પણ ભસ્મમાં આપેલી ધૂતની આહુતિને પેડે તે દાનો વૃથાજ થાય છે.

—:૦:—

સદલાગી.

ગજલ.

અહો! ઓ! હિંદ સદલાગી, મચી શી ધુમ તારામાં,
ભરી તે ભાવના પુરી, અહાહા ! ધર્મ ધારામાં.
તજીને ધર્મ હિંદુનો, બન્યા ઇસમાઈલી ખોબ;
ખરા તે શ્રેષ્ઠ ઇમાની, તજી મુરતી બન્યા જાની.
અહો ! ગૂજરાતના હિંદુ, કર્યા સર્વેને હુલ્લાસી;
ઘટે તમને તો શાબાશી, જેહાલતને દીધી પ્રાંસી.
ધરમ ખાતર કુટુંબ ત્યાગી, ગણાયા તેથી સદલાગી;
અહો ! સતપંથી સોહાગી, જીગરમાં બ્યોત ધુન બગી.
ભલે સત ધર્મને માન્યો, બુઠાણાને દીધો પાણો;
કીધો દ્રઢ એક નીશાનો, હતો તે સત્ય પરમાણ્યો.

અસલ વંશાવળી વાંચી, ખરૂં જોઈ લીધું સાંચી;
 અથરવી આણુને માની, કલંકી જ્યોતિ પીછાની.
 લગાવી નુરમાં સુરતી, તજ નિરજીવની મુરતી;
 સુજ મતિ હાં સમય પૂરતી, બતાવી તેજ ચિત કુરતી.
 અહો! દીન બંધુઓ તાઝા, ખુલ્યા મુકિતના દરવાજા.
 રહો આનંદમાં ઝાઝા; વહે “મુખતાર” સત વાજા
 (સતીઆની)

શ્લોક.

યદા યદા હિ ધર્મસ્ય ગ્લાનિર્ભવતી ભારત ।
 અભ્યૂત્થાનમધર્મસ્ય તદાત્માનં સૃજામ્યહમ ॥૭॥
 (શ્રી મદ ભગવદ ગીતા.)

અર્થ—જ્યારે જ્યારે ધર્મનો નાશ થવા માંડે છે અને
 અને અધર્મની વૃદ્ધિ થવા માંડે છે ત્યારે ત્યારે હું અવતાર
 ધારણ કરું છું.

“ અન્નપ્રયાને. ”

(ધી યંગ ઈસમાઈલી વિદ્યા વિનોદ કલ્પ)

(ગઝલ.)

જંઝૂંજીર

અન્નપ્રયા ચુપ રહો નહીં તો, રૂવો છો ને સદા રોશો !
 વિચારી વર્તણે નહિ તો, રૂવો છો ને સદા રોશો !
 સહુ અભિમાન મુકી દો, તજી દો વાદવિવાદો;
 જીવો ગીતા વચન નહિ તો, રૂવો છો ને સદા રોશો !
 જીવો તમ બંધુઓ ખીન્ન, અમુકો લાલ લુંટે છે !
 ગુમાવો ના અરે નહિ તો, રૂવો છો ને સદા રોશો !
 ખરો સતપંથ છે જોજો, તમારા શાસ્ત્રમાં ખોજો;
 પુરણ લાવો લીઓ નહિ તો, રૂવો છો ને સદા રોશો !
 દશમ અવતાર નીકલંકી, અથર વેદે તપાસી લ્યો;
 અક્ષીને માનશો નહિ તો, રૂવો છો ને સદા રોશો !
 ખરા સતગુરના ચરણે, નમાવો શીશને નહિ તો.—
 અરેરે ! હાયરે ! કહેતાં રૂવો છો ને સદા રોશો.

ક્ષમા સ્વંઢા કરે યશ્ય દૂર્જન કિ કરિણ્યતિ ।

અનૃણ પતિતો વહિ સ્વયમેવોપ શામ્યતિ ॥

(મનુસમૃતી)

અર્થ:- જે પુરુષના હાથમાં ક્ષમા રૂપી ખડગ છે તેને દુર્જન શું કરી શકશે ? તૃણ વિન્યાનાં સ્થાનમાં પડેલો અગ્નિ પોતાની મેળેજ શાંત થાય છે તેમ ક્ષમાવાનની સામે થનારો દુર્જન પણ પોતાની મેળેજ વિરામ પામી જાય છે.

કળીયુગના પાપો.

(રાગ મરશીઆ.)

હાય વોય અણુસમજી કરો કાં બલાપો

કરો બાપના કુવામાં કલાપોરે .... હાય

છતી આંખે લાગ્યો અંધાપો

પ્રગટયા જાણે કલયુગના પાપો

વચન ગીતાના શીઢને ઉથાપોરે .... હાય.

અહા ! સતપંથમાં જે આવ્યા

તેતો સતગુરજને પાંખ્યા

મટી હિન્દુ ખોજા કેવડાવ્યારે .... હાય.

નામ હિન્દુ ઉપર મુકયું મીંડું
 પાડયું જ્ઞાતિ વાડામાં છીંડું
 ઇન્દુ પ્રગટયો કુટીને ઈંડુરે .... હાય.
 કામ હિંદુએ ઉતમ કીધું
 અલી રૂપે શ્રી કૃષ્ણ નામ લીધું
 આ વેદ વચને અમૃત પીધું રે .... હાય.
 વણીક જાતે ખરો મર્મ જાણી
 થયા સતપંથી સતને પ્રમાણી
 ભટ્ટા ગાશે ભારથમાં અખાણીરે .... હાય.
 પ્રહમ જાણ્યો આહમણુ પ્રલોકે
 અર્થ જાણ્યા છતાં રૂપે પોકે
 લપડું લાગ્યું છગનની ડોકેરે ... હાય
 વણીક કણખીને ખરામણુ જ્ઞાની
 રૂપ નીકલંકો લીધું પીછાણી
 છગન “મોદી” નું સત્ય લે માની .... હાય
 (અખદત્તા ઈસમાઈલ મોદી)

શ્લોક.

ब्राह्मं कृतयुगं प्रोक्तं त्रेतातु क्षत्रियं युगम् ।
 वैश्यो द्वापरमित्याहुः शूद्रः कलियूगः स्मृतः ॥८६॥
 (મનુસમૃતી)

અર્થ—સતયુગમાં પ્રાદ્યુનુ સ્વરૂપ છે ત્રેતા યુગમાં ક્ષત્રી
 યુગમાં સ્વરૂપ છે દ્વાપરયુગમાં વધર્યનું સ્વરૂપ છે અને કલયુગમાં
 શુદ્રનું સ્વરૂપ છે

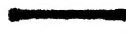

કમળ ખીલ્યાં.

(રાગ-વેરણ નીંદરા તું કાઢાંસે આર્ધ)

હીન્દુઓરે તેના કમળજ ખીલ્યાં,
 જે સતપંથના મારગ માંહે ઝીલ્યાં;
 પુરવ પુનથી પરમાત્મે સંભાળ્યા,
 સુખે સહાય થઈને દુખો સરવે ટાળ્યા.
 મુરતી પુજના રે સત્કાર છોડ્યા,
 જાગતી જ્યોતીમાં જઈ ને દેડ્યા;
 અલખ નામીના દશ રૂપ દેખાયા,
 જુગે જે જળચર જે વનચર દેખાયા;
 જે પ્રાદ્યુનુ જે ક્ષત્રીય મનાયા,
 બાકી જે તે નહીં હીન્દુની કાયા.
 ત્રીજા દુવાપરે યજ્ઞમાં બુધ રાયા,
 અંતે “અલી” રૂપ ઇસ્લામી માયા.
 (ચુનારા)

શ્લોક

પ્રિયં માં દર્ભ કૃણુ બ્રહ્મરાજન્યામયાં શૂદ્રાય ચાર્ય્યાય ચ ।
યસ્મૈ ચ કામયા મહે સર્વસૈ ચ વિપશ્યતે ॥

(અથવાં વેદ)

અર્થ:-હે ન્યાયી પ્રભુ હું બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, શૂદ્ર અને
વર્ધશ્યોને પ્રિય થાઉં તેવો તું મને કર. હું જે જોઉં તે સર્વ-
ને હું આહું તેમ કર.

ભૂતિ પૂજા વિરૂદ્ધ=ગોરખ.

મંછા માલીનીરે! રે ગોરખ જાગતા નર સેવીએ,
જાગતા નર સેવીએ, તુને મળે નીરંજન રાય-મંછા માલીનીં
પથર પુજે હર મળે તો મેં પુણું ખડાડ!
વોહી પાહાડકી ચક્કી બનત હયે, પીસ ખાય સંસાર-મંછાં
ટંકણુ દઈ પથર ઘડ્યો ને, ધર્યો છાતી પર ઘાવ;
વોરે ! દેવમાં સાચ હોય તો, ઘડનારાને ખાય - મંછાં
એ પથરના દેવનેરે, દીજે જળમાં દાગ;
આપે ડુબે તે કેને તારે ને, કેણુ કરે સંભાળ - મંછાં
માલણુ લાવી કુલડારે, ધર્યાં દેવની પાસ;
વોરે ! દેવમાં નાચ હોય તો, કેમ ન આવે વાસ - મંછાં
એવ સુવાળી રાંધીને રાખીને, ધરી દેવની પાસ;
જમનારો તો તે જમી ગયોરે, દેવને નાવી વાસ - મંછાં
જરૂરીના ઓશીયાળારે, ઠાકર ઠામો ઠામ;
ખેધીવાન મંહિરના ઠાકોર, કેવાના ભગવાન-મંછા માલીનીં
એક ભૂલ્યો ને દુજે ભુલોરે, ભૂલ્યો સઉ સંસાર,
એક ન ભૂલ્યો જોગી ગોરખ, હરી ભજન આરાધ - મંછાં
(ગોરખ)

શ્લોક

રુચં નો ધેહિ બ્રાહ્મણેષુ રુચં રાજ સુ નસ્કૃષિ ।

રુચં વિશ્વેષુ શૂદ્રેષુ મયિ ધેહિ રુચારુચમ ॥

(યજુર્વેદ)

અર્થ:-અમારામાં બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્યો અને
ઉપર સ્ત્રોત ઉપજાવો ને અમે અરસપરસ ચાહીએ.

ઇસ્માઈલી વફાદારીનું ગીત.

(ખ્રીટીશ શહેનશાહત તરફથી નાં આગાખાનખ
મળેલાં રાજવંશી ઉંચા માનની ખુશાલીમાં.)

(રાગ-તમે વહેલા (ર) તમે વહેલા પચને પળને રાજ)

અમ વિનતી (ર) અમ વીનતી અંતર ધરને શાહ, વીનતીં
હીંદ દળને કીર્તી મળને શાહ — વીનતીં

રાજ્ય ખ્રીટીશનું યુગ યુગ તપને, સુખ શાન્તી પ્રસરને. શાહ-વીં
અરી દળ સર્વે નષ્ટ થને ને, ખ્રીટીશ કીર્તી ગરને. શાહ - વીં
જર્મન બળ સહુ નષ્ટ થને ને, ખ્રીટીશ વારે ચડને. શાહ - વીં
‘વલી’ બાળ હૃદયની મુરાદ એ છે, પૂરણ પ્રેમે કરને. શાહ - વીં

(રચનાર માસ્તર વ૦ નાં)

આ બુક મેનેજર વલીમાઈ નાનજીએ ખી ખોળ સિંધી પ્રેસ ૧૧૩ પાલખી
મહોલા મુંબઈ નં. ૬ માં છાપી અને મુખતાર નાનજી સતીયાની તથા
અલીમામદ નનમામદ ચુનાસએ લીંડી બજાર મધે અલીમામદ નન-
મામદ ચુનારાની દુકાને પ્રગટ કીધું.

